

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ได้รับเงินเดือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กค ๐๒๐๔.๔/๖๔๓๑ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงาน ก.พ. ได้ส่งสำเนาหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๑๐๐๘.๑/ว ๓๑ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่อง กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ มาเพื่อให้กระทรวงการคลังถือปฏิบัติ ซึ่งสาระสำคัญของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว เป็นการกำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงที่รับเงินเดือนในอันดับ ท ๙ ถึงอันดับ ท ๑๐ หรืออันดับ ท ๑๐ ถึงอันดับ ท๑๑ ผู้ใดได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ท ๙ หรืออันดับ ท ๑๐ แล้วแต่กรณี ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิมตามตารางเทียบขั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งท้ายกฎ ก.พ. นี้ ในวันแรกที่รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ท ๙ หรืออันดับ ท ๑๐ แล้วแต่กรณี มีผลใช้บังคับสำหรับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

กระทรวงการคลังได้มีการหารือด้วยวาจา กับเจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.พ. และกรมบัญชีกลางเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการในสังกัดตำแหน่งนักบริหาร ๙ - ๑๐ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (ระดับ ๑๐) ได้ให้ความเห็นว่า “ผู้ที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น หรือ ๑ ขั้น แล้วเต็มขั้นสูงของอันดับ ท ๙ หรือ ท ๑๐ จะปรับให้ได้รับอัตราเงินเดือนในอันดับ ท ๑๐ หรือ ท๑๑ แล้วแต่กรณี ในรอบถัดไปพร้อมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนจากฐานที่ปรับใหม่ ยกเว้นกรณีที่เงินเดือนเต็มขั้นสูงอันดับ ท ๙ ขั้น ๔๘,๖๐๐ บาท ต่อมาได้รับการย้ายไปดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ ก็จะปรับฐานเป็นอันดับ ท ๑๐ แล้วเลื่อน ๐.๕ ขั้น หรือ ๑ ขั้น ตามผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน” และกระทรวงการคลังได้ดำเนินการจัดทำคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการระดับ ๙ - ๑๑ ในสังกัดโดยถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว ประกอบกับกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ก.พ. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎ ก.พ. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๔๔ พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาคำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนไปให้สำนักงาน ก.พ. และกรมบัญชีกลางเพื่อตรวจสอบด้วยทุกครั้ง โดยไม่มีการทักท้วงแต่อย่างใด

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๙๐๑/๐๖๙๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ซึ่ง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เนื่องจากปรากฏว่ามีรองอธิบดี (นักบริหาร ๙) ของกรมในสังกัดกระทรวงการคลังรับเงินเดือนในอันดับ ท ๙ ขั้น ๔๗,๘๕๐ บาท ขาดอีก ๐.๕ ขั้น จะเต็มขั้นสูงของอันดับ ท ๙ ขั้น ๔๘,๖๐๐ บาท และได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ จึงได้ร้องขอให้กระทรวงการคลังดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือน ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ จำนวน ๐.๕ ขั้น คือจากเงินเดือนอันดับ ท ๙ ขั้น ๔๗,๘๕๐ บาท เป็นได้รับเงินเดือนในอันดับ ท ๙ ขั้น ๔๘,๖๐๐ บาท โดยให้ปรับฐานเงินเดือนเป็นอันดับ ท ๑๐ ขั้น ๕๒,๑๕๐ บาท และให้เลื่อนขั้นเงินเดือนที่เหลืออีก ๐.๕ ขั้น ในอันดับ ท ๑๐ เป็นให้ได้รับเงินเดือน ๕๓,๐๔๐ บาท กระทรวงการคลังจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อกฎหมายตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับการดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการในสังกัดตำแหน่งนักบริหาร ๙ - ๑๐ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (ระดับ ๑๐) ตามกรณีต่างๆ ดังนี้

๑. กรณีที่ข้าราชการตำแหน่งนักบริหาร ๙ - ๑๐ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (ระดับ ๑๐) เงินเดือนก่อนเลื่อนเหลืออีก ๐.๕ ขั้น จะเต็มขั้นสูงของแต่ละอันดับหากได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น และเมื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น แล้วเงินเดือนเต็มขั้นสูง จะปรับฐานเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในขั้นที่เทียบได้ตรงกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิมในรอบเดียวกัน สามารถกระทำได้หรือไม่

๒. กรณีที่ข้าราชการตำแหน่งนักบริหาร ๙ - ๑๐ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (ระดับ ๑๐) เงินเดือนก่อนเลื่อนเหลืออีก ๐.๕ ขั้น จะเต็มขั้นสูงของแต่ละอันดับ หากได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และเมื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น แล้วเงินเดือนเต็มขั้นสูง จะปรับฐานเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิม และเลื่อนขั้นเงินเดือนที่เหลืออีก ๐.๕ ขั้น ในรอบเดียวกัน สามารถกระทำได้หรือไม่

๓. กรณีที่ข้าราชการตำแหน่งนักบริหาร ๙ - ๑๐ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (ระดับ ๑๐) เงินเดือนก่อนเลื่อนเหลืออีก ๑ ขั้น จะเต็มขั้นสูงของแต่ละอันดับ หากได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เมื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น แล้วเงินเดือนเต็มขั้นสูง จะปรับฐานเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิมในรอบเดียวกัน สามารถกระทำได้หรือไม่

๔. กรณีข้าราชการตำแหน่งนักบริหาร ๑๐ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (ระดับ ๑๐) หากเงินเดือนก่อนเลื่อน ๑ เมษายน ๒๕๕๐ อันดับ ท ๑๐ ขั้น ๕๖,๕๘๐ บาท เหลืออีก ๐.๕ ขั้น จะเต็มขั้นสูง ท ๑๐ ขั้น ๕๗,๔๗๐ บาท มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น หรือไม่ หากสามารถกระทำได้จะดำเนินการอย่างไร

๕. กรณีข้าราชการตำแหน่งนักบริหาร ๑๐ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (ระดับ ๑๐) หากเงินเดือนก่อนเลื่อน ๑ เมษายน ๒๕๕๐ อันดับ ท ๑๐ ขั้น ๕๗,๔๗๐ บาท ซึ่งเต็มขั้นสูง ท ๑๐ ปรับฐานเงินเดือนให้ได้รับในอันดับ ท๑๑ ขั้น ๖๑,๘๖๐ บาท (เต็มขั้นสูง ท๑๑)

ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ จะมีสิทธิได้รับเงินตอบแทนพิเศษร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ตามการประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบเดียวกันด้วยหรือไม่

อนึ่ง ในการพิจารณาดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการระดับ ๙ – ๑๐ ในสังกัดกระทรวงการคลังในส่วนของท่านพนักงานบริหาร ๙ – ๑๐ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (ระดับ ๑๐) ที่จะได้รับเงินตอบแทนพิเศษได้ถือปฏิบัติตามแนวทางหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๐๙.๖/๑๔๐๘๐ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เรื่อง ตอบข้อหารือการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงการคลัง โดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักงานกฤษฎีกา (สำนักงาน ก.พ.) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมบัญชีกลาง) แล้ว เห็นว่า เงินตอบแทนพิเศษกับเงินเดือนเป็นคนละกรณีกัน เมื่อเปรียบเทียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดประเภทข้าราชการที่จะมีสิทธิได้รับเงินตอบแทนพิเศษไว้ชัดเจนแล้ว การได้รับเงินตอบแทนพิเศษย่อมเป็นไปตามที่ระเบียบนั้นกำหนดไว้ ซึ่งมีใช่เป็นการเลื่อนขั้นเงินเดือน จึงไม่มีปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ต้องวินิจฉัยแต่อย่างใด และประเด็นปัญหาในเรื่องนี้จึงต้องพิจารณาเฉพาะการได้รับเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงที่ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท ๙ ถึงอันดับ ท ๑๐ หรืออันดับ ท ๑๐ ถึงอันดับ ท๑๑ แล้วแต่กรณี เท่านั้น

ในประเด็นดังกล่าวเห็นว่า การได้รับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญเป็นไปตามมาตรา ๔๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่กำหนดให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่ง และผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนในอันดับใดตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนดโดยให้ได้รับในขั้นต่ำของอันดับ ในกรณีที่จะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎ ก.พ. เมื่อกฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตามวรรคสองของข้อ ๓ (๙)^๒ ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท

^๑มาตรา ๔๕ ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนตามตำแหน่ง

ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนในอันดับใดตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนดโดยให้ได้รับในขั้นต่ำของอันดับ ในกรณีที่จะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

^๒ข้อ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ระดับใด ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังนี้

๙ ถึงอันดับ ท ๑๐ และข้าราชการพลเรือนสามัญที่ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตามวรรคสองของข้อ ๓ (๑๐)^๓ ได้รับเงินเดือนอันดับ ท ๑๐ ถึงอันดับ ท๑๑ เพดานขั้นสูงของอันดับเงินเดือนของผู้ดำรงตำแหน่งที่หาเรื่องนี้จึงมีใช้ขั้นสูงของเงินเดือนในอันดับ ท ๙ หรือ ท ๑๐ แต่จะเป็นขั้นสูงของเงินเดือนในอันดับ ท ๑๐ หรือ ท๑๑ แล้วแต่กรณี ฉะนั้น หากก่อนเลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้รับเงินเดือนยังไม่ถึงขั้นสูงของอันดับที่ตนมีสิทธิได้รับ ผู้มีอำนาจย่อมพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญได้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๕^๔ และข้อ ๖^๕ แห่ง กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔

ส่วนการได้รับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงนั้น เห็นว่า การที่ข้อ ๕^๖ แห่ง กฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงที่รับเงินเดือนในอันดับ ท ๙ ถึงอันดับ ท ๑๐ หรืออันดับ ท ๑๐ ถึงอันดับ ท๑๑ ซึ่งได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ท ๙ หรืออันดับ ท ๑๐ แล้วแต่กรณี ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิมตามตารางเทียบขั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้

(๙) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ ๙ ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท ๙

ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงในระดับ ๙ ที่มีใช้ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่สูงกว่ากองในกรม ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท ๙ ถึงอันดับ ท ๑๐

^๓(๑๐) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ ๑๐ ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท ๑๐

ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงในระดับ ๑๐ ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท ๑๐ ถึงอันดับ ท ๑๑

ข้อ ๔ ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้ที่ได้รับมอบหมายประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญปีละสองครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๖ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่

(๑) ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับต่ำกว่าเดิมโดยได้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นที่ได้รับอยู่เดิม ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของอันดับเงินเดือนเดิม

(๒) ผู้ที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับและได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นอีกหนึ่งอันดับให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของอันดับเงินเดือนนั้น

^๖ข้อ ๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงที่รับเงินเดือนในอันดับ ท ๙ ถึงอันดับ ท ๑๐ หรืออันดับ ท ๑๐ ถึงอันดับ ท๑๑ ผู้ใดได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ท ๙ หรืออันดับ ท ๑๐ แล้วแต่กรณี ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิมตามตารางเทียบขั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งท้ายกฎ ก.พ. นี้ ในวันแรกที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ท ๙ หรืออันดับ ท ๑๐ แล้วแต่กรณี

ดำรงตำแหน่งท้ายกฎ ก.พ. นี้ ใน “วันแรกที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูง” มีผลให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นได้ทันทีตามผลการเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งนั้น โดยไม่ต้องรอให้ถึงวันแรกของการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งถัดไป

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงในระดับ ๙ ตามปัญหาที่หารือ ยังไม่ถึงขั้นสูงของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ตนได้รับแต่งตั้ง ผู้มีอำนาจจึงสามารถพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญได้ แต่จะเลื่อนเกินขั้นสูงของเงินเดือนในอันดับ ท ๑๐ ซึ่งเป็นอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งมิได้ สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงในระดับ ๑๐ เมื่อขั้นสูงของเงินเดือนในอันดับ ท๑๑ มีอัตราเท่ากับขั้นสูงของอันดับเงินเดือน ท ๑๐ ผู้มีอำนาจย่อมไม่อาจพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีเงินเดือนก่อนเลื่อนเหลืออีก ๐.๕ ขั้น จะเต็มขั้นสูงของอันดับ ท ๑๐ ได้ แม้ว่าผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าวจะอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้นก็ตาม เพราะจะเกินขั้นสูงของอันดับ ท๑๑ ซึ่งเป็นอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๐